

แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัด
เอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

The guidelines for academic administration in the field of the development and the
promotion of learning resources for personnel of Watanakeditttharam School,
Bang Yai District, Nonthaburi Province

พิมนิชา พรหมมานต์,
ในตะวัน กำหอม และ สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์
วิทยาลัยทองสุข

Pimnicha Prommanot,
Naitawan Kumhom and Somsak Dolprasit
Thong Sook College
E-mail : ntawam@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 2 กันยายน 2564; วันที่แก้ไขบทความ 18 ตุลาคม 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 22 ตุลาคม 2564

Received: September 2, 2021; Revised: October 18, 2021; Accepted: October 22, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการบริหารงานวิชาการ 2) เพื่อศึกษาระดับแหล่งการเรียนรู้ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 30 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการคำนวณค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านทรัพยากร, 2)ระดับแหล่งการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้อย่างหลากหลาย การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น และการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้อย่างพอเพียง, 3)ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้

เรียนรู้อย่างพอเพียง การจัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย และการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, การพัฒนา, แหล่งเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of academic administration, 2) to study the level of learning resources, and 3) to study the relationship of academic administration in terms of development and promotion of learning resources of school personnel. Anekdistharam Temple, Bang Yai District, Nonthaburi Province The population used in the research consisted of 30 people. The research instruments were questionnaires, statistical data analysis, percentage, mean, standard deviation. and Pearson correlation coefficient. The results of the research showed that 1) the level of academic administration Overall, it's at the highest level. When considering each aspect, it was found that it was at the highest level in all aspects. The averages were sorted from least to greatest: management, personnel, budget, and resources. 2) level of learning resources Overall, it's at the highest level. When considering each aspect, it was found that it was at the highest level in all aspects. Sorting averages from least to greatest is the organization of learning resources within the school. Providing a variety of learning resources systematization of learning resources within the locality and providing sufficient learning resources 3) The relationship of academic administration in terms of development and promotion of learning resources of personnel of Wat Anekdittharam School, Bang Yai District, Nonthaburi Province, overall, it was found that there was a high level of positive correlation. It was statistically significant at 0.01 level. When classified by aspects, correlation coefficients can be ordered from least to greatest, i.e. the provision of sufficient learning resources; the organization of learning resources within the school systematization of learning resources and the provision of local learning resources

Keyword : Academic administration, Development, Learning resources

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อธิบายถึงความหมายและความสำคัญของการศึกษากับพัฒนามนุษย์ไว้ว่า การศึกษาหมายถึงกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้ความเข้าใจของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554:23) ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมิได้กำหนดแค่การเรียนรู้ภายในห้องเรียนแต่ยังหมายรวมถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม สังคม วิถีชีวิต ฯลฯ สถานศึกษาควรสนับสนุนจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศและเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมถึงต้องศึกษาวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553:22) นอกจากนี้ แหล่งเรียนรู้อย่างเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเสริมสร้าง พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้างขวางใกล้เคียงกับสภาพจริง (ศศิธร ภิรมย์นภา, 2550 :12)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า โรงเรียนเป็นมีหน้าที่หลักในการให้ความรู้แก่เยาวชนและมีหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550:2) ได้กำหนดกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ว่าเป็นไปปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณากระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการการศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคลและด้านบริหารทั่วไป ทั้งนี้ภารกิจด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้เป็นงานหนึ่งในหน้าที่รับผิดชอบของงานวิชาการ ดังนั้นกลุ่มบริหารวิชาการจึงเป็นกลุ่มบริหารหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้มีแหล่งการเรียนรู้

โรงเรียนวัดเอนกดิษฐารามเป็นสถานศึกษาขนาดกลางในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 2 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพกึ่งเมืองกึ่งชนบท พื้นที่โดยรอบของโรงเรียนแต่เดิมมีสภาพเป็นสังคมชาวสวน ผู้คนในชุมชนมีการประกอบอาชีพทำสวน ทำนา รวมถึงปลูกต้นไม้เพื่อจำหน่าย พื้นที่ในชุมชนโดยรอบโรงเรียนมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน มีภูมิปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาซึ่งภูมิปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดบริหารจัดการให้เกิดเป็นแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนได้ ทั้งนี้จากการสำรวจพบว่าแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนวัดเอนกดิษฐารามส่วนใหญ่เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นห้องในอาคารเรียน อาทิ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ฯลฯ สำหรับแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ โดยเฉพาะในส่วนของแหล่งการเรียนรู้ที่

เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต อาชีพ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น การประกอบอาชีพและภูมิปัญญาดั้งเดิมในชุมชน ฯลฯ ยังไม่การดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม จากรายงานประจำปีของโรงเรียนได้ระบุถึงจุดที่ควรพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับแหล่งการเรียนรู้ว่า ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการให้ครอบคลุมทุกรายวิชา สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนบางจุดยังควรพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ได้ควรพัฒนาห้องปฏิบัติการให้ทันสมัยพอเพียง ควรพัฒนาสื่อการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษาที่มีการปรับปรุงพัฒนา ควรสร้างเครือข่ายผู้ปกครองที่เข้มแข็งให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนา (รายงานประจำปีโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม, 2563:6) ทั้งนี้หากมีการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมก็น่าจะนำให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาตนเอง ผ่านการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในการมุ่งพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจัดระบบและใช้แหล่งการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียน วัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ การบริหารจัดการทรัพยากร ดังนี้

- 1.1 บุคลากร
- 1.2 งบประมาณ
- 1.3 ทรัพยากร
- 1.4 การบริหารจัดการ

2. ตัวแปรตาม คือ ดังนี้

- 2.1 การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 2.2 การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่พอเพียง
- 2.3 การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน
- 2.4 การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยแบบสอบถาม ดังกล่าวสร้างขึ้นจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัยให้เหมาะสม จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องของเครื่องมือ ตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (IOC) และปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยเป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยคำถามมีลักษณะปลายปิด ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร การบริหารจัดการ คำถามแต่ละข้อมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) (ในตะวัน กำหอม, 2559: 38)

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) พิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบและให้ความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ในตะวัน กำหอม, 2559: 98)

คะแนน +1 = หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้อง

คะแนน 0 = หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้อง

คะแนน -1 = หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้อง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาพิจารณารวมกันเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC) หากมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.61 – 1.0 จะเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้

2.2 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจำนวน 30 คน

2.3 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ตามแบบครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .82

2.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมทั้งหมด 30 ชุด เท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถามและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองในเดือนกรกฎาคม 2563

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้ค่าสถิติ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามระดับการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ข้อมูลและ แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์การประมาณค่า ตามแนวคิดของ ดังนี้ เบสท์ (Best, 1977: 147 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559: 38) การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึงการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึงการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึงการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึงการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึงการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานด้านวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Pearson's product moment correlation coefficient (r)) ตามเกณฑ์ของ(ในตะวัน กำหอม, 2552: 57) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.91-1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.71-.90	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.31 -.70	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.01 - .30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์

สรุปผล

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน อันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหารจัดการ รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และอันดับสุดท้ายคือด้านทรัพยากร

2. ระดับแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน อันดับที่ 1 คือการจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน รองลงมา คือ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น และอันดับสุดท้ายคือการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ภายนอกเพียง

3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของบุคลากรโรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีแหล่งการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ($r=.751$) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ภายนอกเพียง ($r=.802$) รองลงมาคือ การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ($r=.742$) การจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น ($r=.737$) และอันดับสุดท้าย คือ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่น ($r=.711$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้มีแหล่งการเรียนรู้ในด้านการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมีการบริหารโดยใช้ปัจจัยการบริหาร 4 M's ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร และการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัชร บัณฑิต (2554:44) กล่าวว่า ปัจจัย การบริหาร 4 M's ช่วยให้งานสำเร็จตามเป้าหมายมากขึ้นซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ได้ทั้งนี้บริหารงานจะเกี่ยวข้องกับการบริหารปัจจัย ด้านต่าง ๆ คือ ด้านการบริหารด้านบุคลากรที่เน้นการบริหารจัดการให้มีบุคลากรที่เพียงพอ การส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถตรงกับงานด้านการบริหารด้านงบประมาณต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้ให้เพียงพอต่อความต้องการ ต้องประสานงานกับภาครัฐและเอกชนเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณและต้องจัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้านการบริหารทรัพยากรจะต้อง บริหารจัดการอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ให้สะดวก สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ นวัตกรรม เพียงพอเหมาะสม อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และด้านการบริหารจัดการจะเป็นการบริหารจัดการครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน โดยเน้นการส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย การ

ดำเนินงานด้านแหล่งเรียนรู้ จัดทำโครงการ กำหนดมาตรฐาน ข้อปฏิบัติการใช้แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนมีการสำรวจ สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการพัฒนา ตระหนักเห็นคุณค่า ความสำคัญของการบริหารแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีการกำหนดขั้นตอนด้านการบริหารปัจจัยไว้อย่างเป็นลำดับจึงทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนด สอดคล้องกับที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2550:3) กล่าวถึงจุดเน้นของการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายว่าจะต้องมุ่งเน้นให้ มีการจัดแหล่งการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้หากพิจารณาด้านการบริหารปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูงที่สุดพบว่าเป็นด้านบุคลากร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานด้านบุคลากรของโรงเรียนมีความชัดเจนมีแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน มีการส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรเข้าใจเรื่องการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เป็นระยะ มีการแบ่งหน้าที่การดำเนินงานชัดเจนเป็นระบบ โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาเป็นระยะ จากที่กล่าวมาจึงเห็นได้ว่าการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารจัดการปัจจัยในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้การบริหารปัจจัยอย่างมีคุณภาพย่อมส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2. การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้อย่างพอเพียง ความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีข้อจำกัดหลายด้านทั้งในด้านพื้นที่ งบประมาณแต่ผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนพยายามพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่พอเพียง ในด้านที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุดคือด้านการบริหารจัดการ ทั้งนี้ผู้บริหารได้มีการวางแผนการบริหารงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยในการบริหารได้เน้นการบริหารปัจจัยต่าง ๆ 4 ด้าน สอดคล้องกับ ชีรนุช จันทรวงแก้ว (2562 : 78) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรมโรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA โดยพบว่าสภาพการบริหารงานและผู้เกี่ยวข้องที่ใช้บริการแหล่งเรียนรู้โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยรูปแบบการบริหารงาน 4 ด้าน ได้แก่ รูปแบบด้านบุคลากร รูปแบบด้านบุคลากร รูปแบบด้านงบประมาณ รูปแบบด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อครุภัณฑ์ และรูปแบบด้านการบริหารจัดการ ซึ่งพัฒนาโดยใช้กระบวนการ PDCA และผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหาร แหล่งเรียนรู้โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีคุณภาพระดับมาก สอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550:4) ได้กล่าวถึงปัจจัยการบริหารแบบ 4M's ไว้ว่าประกอบด้วยด้านบุคลากร (Man) ที่มุ่งเน้นให้ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและหน่วยงานองค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลการแสดงผล ความคิดเห็น รวมถึงการประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ด้านงบประมาณ (Money) คือ การบริหารจัดการงบประมาณให้บังเกิด ประโยชน์สูงสุดคุ้มค่ามากที่สุด โดยบริหารจัดการแหล่งที่มาของงบประมาณทั้งเงินนอกงบประมาณและเงินงบประมาณ โดยใช้จ่ายตามระเบียบของทางราชการ

ทรัพยากร (Materials) จะมีการบริหารจัดการทรัพยากรหรือแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ของราชการ เอกชน แหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนโดยมีการพัฒนาของเดิม จัดสร้างหรือพัฒนาของใหม่ ดำเนินให้มีระบบการจัดเก็บสื่อต่าง ๆ ด้านการบริหารจัดการ (Management) คือ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา แผนปฏิบัติการ โครงการของสถานศึกษา โดยการตั้งทีมบริหารเพื่ออำนวยความสะดวก และสนับสนุนการจัดตั้งทีมครู นักเรียนเพื่อให้มีการร่วมมือกันดำเนินงาน โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและใช้แหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้ด้านที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คือ ด้านบุคลากร สถานศึกษาก็ให้ความสำคัญ โดยมุ่งเน้นให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดทำสื่อ นวัตกรรม และจัดเก็บอย่างเป็นระบบในแหล่งเรียนรู้ โดยเน้นให้ครูได้พัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการอบรมและนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาให้มีสื่อที่พอเพียงกับนักเรียน สอดคล้องกับรายงานประจำปี โรงเรียนวัดเอนกดิษฐาราม (2563: 5) ที่ระบุแนวทางการพัฒนากระบวนการบริหารและจัดการไว้ว่าจะต้องมีแนวทาง การบริหารจัดการสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับพัฒนาสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์ การใช้สื่อเทคโนโลยีทันสมัยในการจัดประสบการณ์ การผลิตสื่อการเรียนการสอน พัฒนาครูให้ตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การบริหารปัจจัย 4 ด้าน มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินการในด้าน การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ที่พอเพียง

3. ด้านการจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนส่งเสริมให้มีการจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน เน้นการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการบริหารปัจจัย 4 ด้าน สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ คำ วงศ์เทพ (2554: 88) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผลการวิจัยข้อหนึ่งพบว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนที่ดำเนินการได้ผลดีทั้ง 3 โรงเรียน มีการดำเนินงานในด้านการวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน การใช้แหล่งเรียนรู้อย่างชัดเจน มีการจัดทำแผนงานโครงการของโรงเรียน มีการจัดสรรงบประมาณและทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ ด้านการดำเนินการใช้แหล่งการเรียนรู้โรงเรียน มีการกำหนดให้ครูและนักเรียนใช้ แหล่งเรียนรู้ ครูทำแผนการสอนโดยมีการกำหนดการใช้แหล่งการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีการบันทึกผลการใช้แหล่งเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาสนับสนุนให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน นอกจากนี้พบว่าด้านที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงที่สุดคือด้านทรัพยากร ซึ่งน่าจะเกิดจากการดำเนินงานบริหารจัดการของโรงเรียนในด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ที่ผ่านมา สอดคล้องกับแนวทางการจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550: 3) ที่ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดระบบการใช้แหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนซึ่งมีแนวทางในการสร้าง พัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ไว้ว่าให้มีการจัดตั้ง

คณะผู้รับผิดชอบแหล่งเรียนรู้โดยกำหนดให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ตามความพร้อมของสถานศึกษา โดยผ่านการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลภายในสถานศึกษาและชุมชนจะต้องกำหนดแหล่งการเรียนรู้ให้ชัดเจนและมีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ การบริหารจัดการให้มีสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ภายในสถานศึกษาโดยกำหนดให้มีการดำเนินการสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ ให้มีประสิทธิภาพ มีการดำเนินการจัดระบบการใช้งานแหล่งการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนและสำหรับผู้เรียนและผู้สนใจทั่วไปใช้แหล่งการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้รวมถึงผู้สนใจอื่นๆ ก็ สามารถเข้ามาใช้แหล่งเรียนรู้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า กำหนดให้มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งหมดเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกำหนดแนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ต่อไป จากที่กล่าวมาจึงเห็นได้ว่าการจัดระบบ แหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนต้องมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน ต้องใช้ปัจจัยบริหารทั้งด้านคน งบประมาณ ทรัพยากรและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ในการบริหารจัดการต้องมีการวางระบบการดำเนินงานที่ดี มีการจัดทำระบบข้อมูลให้ครอบคลุมเป็นปัจจุบัน ต้องมีการแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบของบุคลากรให้ชัดเจน ต้องมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม รวมถึงต้องใช้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบรัดกุม

4. ด้านการจัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีแนวทางการบริหารปัจจัยในการบริหารทั้ง 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร และการบริหารจัดการ โดยในด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือด้านทรัพยากรนั้น เกิดจากการที่ผู้บริหารเน้นการส่งเสริมให้มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรแหล่งเรียนรู้ที่มีภายในท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ เน้นการติดต่อประสานสัมพันธ์เพื่อระดมทรัพยากรเข้ามาใช้ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้บุคลากรและนักเรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษาเป็นระยะ ในการบริหารจัดการมีการวางแผนการดำเนินงานและมีการร่วมมือกับบุคคลหลายฝ่ายและหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่นได้ตามความต้องการ ทั้งนี้ในการจัดระบบแหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นโรงเรียนเน้นการบริหารจัดการปัจจัย 4 M's ได้แก่บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร และการบริหารจัดการ สอดคล้องกับที่ นิรุต กสิขจันทร์(2559:78) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์การบริหารจัดการและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพว่าต้องมีการดำเนินงานด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ กำหนดเป็นนโยบาย ศึกษา สำรวจศักยภาพ แหล่งเรียนรู้ทุกประเภท สร้างความเข้าใจกับผู้นำและองค์กรประชาชน กำหนดแผนและแนวทางปฏิบัติโครงการวิจัย พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เอกสารเนื้อหาสาระ ประสานให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เริ่มการใช้พัฒนาจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการใช้ไปศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ติดตามประเมิน ปรับปรุงแก้ไข สร้างใหม่และพัฒนาต่อเนื่อง พัฒนาระบบบริหารให้สามารถพัฒนาต่อเนื่อง ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีส่วนดีเด่น จัดทำเอกสาร สื่อ เผยแพร่และเปลี่ยนซึ่งกันและกัน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรเอกชนพัฒนาแหล่ง นอกจากนี้ในการบริหารจัดการ

ระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่นยังต้องบริหารโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาจึงจะเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จากที่กล่าวมาสามารถอภิปรายได้ว่า การบริหารจัดการ ด้านปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากรและการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมสนับสนุนต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ในเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้การบริหารงานมีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ดังนั้นแนวทางการบริหารปัจจัยทั้ง 4 ด้าน จึงมีคุณค่าต่อการนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ไม่พบข้อเสนอแนะแต่ประการใด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรกำหนดให้มีการศึกษารวบรวมข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่นอย่างจริงจังและเป็นระบบเนื่องจากแหล่งการเรียนรู้ภายในท้องถิ่นคือคลังแห่งข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของชุมชนและท้องถิ่น

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีการบริหารอื่น ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2550).คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม เกษตรกรการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

_____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

คำ วงศ์เทพ.(2554).การศึกษาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ธีรนาถ จันทร์กองแก้ว.(2562).การพัฒนาแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรมโรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

นิรุต กลีบจันทร์.(2559).แนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยนาท. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

รายงานประจำปีการศึกษา.โรงเรียนวัดเอนกดิษฐ์าราม. (2563). นนทบุรี : โรงเรียนวัดเอนกดิษฐ์าราม.

วัชระ บุรีมาต.(2554).การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้โดยใช้หลักการบริหาร 4M's ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอลำลูกเกด จังหวัดหนองคาย.(สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยนครพนม

ศศิธร ภริมย์ภา.(2550).การศึกษาสภาพการดำเนินงานแหล่งเรียนรู้เพื่อจัดการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี:สุราษฎร์ธานี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาตามกฎหมายกระทรวง พุทธศักราช 2550:กรุงเทพมหานคร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.(2554). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.